

Streszczenie. Katecheza V. Ks. Jan Orzeszyna. Ścisły związek Eucharystii z sakramentem pokuty.

Jan Paweł II w encyklice *Ecclesia de Eucharistia* [37] mówi: "Sakramenty Eucharystii i pojednania są ze sobą ściśle związane. Jeśli Eucharystia w sposób sakramentalny uobecnia odkupieńczą Ofiarę Krzyża, oznacza to, iż wynika z niej nieustanna potrzeba nawrócenia".

Warunkiem wymaganym od przystępujących do Komunii Świętej jest stan łaski uświęcającej, czyli trwanie w przyjaźni z Bogiem i ludźmi. Związek Eucharystii z sakramentem pokuty polega przede wszystkim na tym, że po grzechu ciężkim indywidualna spowiedź i rozgrzeszenie w sakramencie pokuty i pojednania uprawnia nas do przyjęcia Komunii Świętej. Kościół określa ogólne warunki jej przyjmowania, natomiast każdy wierny, według właściwie uformowanego sumienia, sam powinien decydować, czy jego stan duszy pozwala na jej godne przyjęcie.

W wielu krajach Europy Zachodniej od lat panuje kryzys sakramentu pokuty. Zdecydowana większość wiernych uczestniczących we mszy świętej przystępuje do Komunii Świętej bez wcześniejszej spowiedzi. Według Jana Pawła II wynika to z zatracenia świadomości i „poczucia grzechu”. Utrata poczucia grzechu jest formą lub owocem negacji Boga, życia, jakby Bóg nie istniał. We współczesnym języku unika się religijnego pojęcia „grzech”, w sensie przekroczenia Bożego prawa. W laickim społeczeństwie nie ma miejsca na pojęcie grzechu, mówi się najwyżej o niewłaściwym postępowaniu, braku przestrzegania prawa i norm współżycia społecznego czy też złym zachowaniu.

Sakrament pokuty jest konieczny dla tych, którzy po chrzcie popełnili grzech ciężki. Zalecany jest wszystkim, którzy popełniają grzechy powszednie, aby dzięki łasce tego sakramentu nabierali duchowych sił i żyli w pełnej wolności dzieci Bożych. Chociaż grzechy powszednie mogą być darowane także przez akt żalu, uczynki miłości, modlitwę i akty pokutne, to jednak Kościół zachęca do ich wyznawania w sakramentalnej spowiedzi.

Chrystus, który zaprasza do uczyty eucharystycznej, to równocześnie ten Chrystus, który wzywa do pokuty, który powtarza: „nawracajcie się”. Bez

tego stałego i wciąż na nowo podejmowanego wysiłku w kierunku nawrócenia samo uczestniczenie w Eucharystii zostałoby pozbawione swej pełnej skuteczności zbawczej.

Wielu lekceważy obowiązek wyspowiadania się z grzechów śmiertelnych i przyjmuje Komunię Świętą w czasie mszy świętej. Dość często wierni przyjmują Komunię, nie zważając na to, że mogą się znajdować w stanie grzechu śmiertelnego. Poważnym nadużyciem jest przyjmowanie Komunii Świętej przez osoby rozwiedzione, które zawarły związki cywilne, lub osoby, które żyją w konkubinacie.

Jan Paweł II zachęca spowiedników, aby zawsze w sposób jasny i dostępny dla każdego głosili wiernym naukę o konieczności przystąpienia do sakramentu pojednania przed przyjęciem Komunii Świętej, jeśli wiadomo, że nie jest się w stanie łaski Bożej.

Trzeba też pamiętać, że Komunia Święta nie jest nagrodą za wzorowe zachowanie, ale lekarstwem dla słabych. Nie świętość jest przepustką do sakramentów, ale sakramenty są drogą do świętości.